

Mødet den 2. Decbr. 1915.

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen og Simonsen.

1. (J. Nr. 195—1915). Skrivelse af 25 Novbr. 1915 fra Justitsministeriet angaaende Udfærdigelse af **Bekendtgørelse om Ændring i Bygningsvedtæg- tens § 28.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 19²⁵—1915). Skrivelse af 27. Novbr. 1915 fra Indenrigsministeriet om Anvisning af den Kom- munen tilkommende Godtgørelse, 952 Kr. 51 Øre, for Udgifter i 1. Halvaar 1915—16 i Henhold til § 4 i Lov af 9. Marts 1872 om **Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 19²⁴—1915). Skrivelse af 27. Novbr. 1915 fra Indenrigsministeriet om Anvisning af den Kom- munen tilkommende Godtgørelse, 63 Kr. 62 Øre, for **Udgifter i 1. Halvaar 1915—16 i Henhold til Fattiglovens § 27.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 19²⁶—1915). Skrivelse af 29. Novbr. 1915 fra Skattedepartementet om Anvisning af Kommu- nens Andel, 2209 Kr. 64 Øre, i **Afgiften af Motor- køretøjer i 1914—15.**

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 22⁸—1915). Indenrigsministeriets **Approbation paa Købekontrakt** med Snedkermester P. S. Petersen angaaende en Marselisborggrund.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 198—1915). Meddelelse af 27. Novbr. 1915 fra Aarhus Amtsråd om, at det har tiltraadt, at **Overbetjent Niels Andersen beskikkes som Arrestforvarer** ved Ting- og Arresthuset.

Toges til Efterretning.

7. (J. N. 395—1915). Beretning om **Børnebespisningen** i Vinteren 1915 samt Anmodning til Byrådet om at vælge et Medlem til Komiteen i Stedet for Mikael Johansen, der har ønsket at udtræde.

Beretningen toges til Efterretning, og P. Petersen valgtes i Stedet for Mikael Johansen.

8. (J. Nr. 3—1915). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget om **Efterbevilling af Overskridelser** i Regnskabet for 1914—15. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

9. (J. Nr. 3¹⁷—1915). Skrivelse fra Havneudvalget angaaende **Overskridelser i Havnens Regnskab** for 1914—15.

Indsendes til Ministeriet for offentlige Arbejder.

10. (J. Nr. 345—1915). Andragende fra Komiteen for **Den gamle Borgmestergaard** om Efterbevilling af Overskridelser ved nogle gamle Bygningers Opførelse.

Kjeld Sørensen erindrede om, at Forskønnelsesudvalget i sin Tid havde faaet en Bevilling til Opførelse af en Stald i Haven ved Vesterbro, men at man enedes med Komiteen for Den gamle Borgmestergaard om i Stedet for at rejse Frans Hansens gamle Gaard og bruge nogle Rum i den til Stald. Udgiften var derved paa Grund af forskellige indtrufne Forhold blevet 831 Kr.

95 Øre større end bevilget. Sidste Aar var der paa Havens Budget blevet opført 1000 Kr. til Reparation af en Lade i Haven, men Komiteen vilde gerne være fri for denne Lade og havde anmodet Udvalget om at benytte et Bulhus, som det var lykkedes Komiteen at erhverve. Udgiften var derved blevet 553 Kr. 09 Øre større end beregnet. For disse to Overskridelser søgte Komiteen nu Efterbevilling, hvilket Udvalget kunde anbefale Byraadet at meddele. Med Hensyn til Forholdet mellem Komiteen og Kommunen kunde der ikke endnu træffes en endelig Ordning, fordi Ministeriet endnu ikke havde udtalt sig, saa paa dette Punkt indstillede Udvalget at udsætte Sagen indtil videre. Efter Udvalgets Mening havde Komiteen udrettet ikke saa ganske lidt. Saa vidt Taleren bekendt søgte den om et Statstilskud paa 1500 Kr., og Meningen var vel, at Byraadet skulde give andre 1500 Kr. Lykkedes det at opnaa disse Tilskud, kunde man med det store og stigende Besøg nok regne med, at den hele Foranstaltning kunde gaa.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 192—1915). Erklæring fra Brolægningsudvalget vedrørende Forslaget til **Have- og Vejanlæg ved Kommunehospitalet.**

Magnus Nielsen meddelte, at Brolægningsudvalget i Henhold til Byraadets Beslutning havde gennemgaaet Sygehusudvalgets Forslag til Have- og Vejanlæg ved Kommunehospitalet, og at det vel havde faaet nogle mindre Ændringer gennemført, men iøvrigt maatte erkende, at Udgiften allerede af Sygehusudvalget var saaledes beklippet, at den ikke yderligere kunde bringes ned. Brolægningsudvalget skulde derfor indstille, at Planen blev godkendt.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 390—1915). Indstilling fra Lønudvalget om, at **Lønregulativet optages til Revision.**

Møller erindrede om, at Byraadet sidste Aar paa Forslag af Lønudvalget havde vedtaget at udskyde Lønregulativets Revision indtil videre, fordi den økonomiske Situation ikke opfordrede til at tage Sagen op. Senere var ganske vist Dyrtiden kommet til, men af Hensyn til den vilde Udvalget ikke foreslaa, at man nu foretog Revisionen, eftersom de lavestlønnede Funktionærer og Arbejdere jo havde faaet Dyrtidshjælp. Den egentlige Grund til, at Udvalget nu stillede Forslag om at revidere Regulativet, var, at Belysningsudvalget førte Forhandling med en Del Maskinassistenter om Løn-vilkaarene, og at disse Assistenter havde opsagt deres Stillinger. Da der nu desuden forelaa en Del Lønandragender, mente Udvalget det saa heldigst at tage hele Sagen op, hvilket det altsaa stillede Forslag om. Taleren maatte dog, for at Funktionærerne ikke senere skulde føle sig skuffede, allerede nu pointere, at en Revision af Lønregulativet ikke var det samme som en Forhøjelse over hele Linien.

Mousten henstillede til Udvalget at overveje, om det ikke vilde være heldigt fremtidig ikke at give nogen Funktionær Lys og Brændsel som en Del af Lønningen.

Indstillingen vedtoges, og Sagens Behandling henvistes til Lønudvalget.

13. (J. Nr. 227—1915). Andragende fra Aarhus Lærere-forening om **Dyrtidstillæg til Lærerne.**

Møller erindrede om, at Lærerne faldt ind under den Dyrtidshjælp, som Staten havde bevilget. Skulde Kommunen saa ogsaa bevilge Lærerne Dyrtidshjælp, vilde de blive favoriserede, idet de vilde faa Hjælp to Gange. Udvalget ind-

stillede derfor, at Andragendet ikke foreløbig blev bevilget. Nogen stor Indflydelse vilde en Vedtagelse om Dyrtidshjælp til Lærerpersonalet heller næppe faa, idet de fleste Lærerinder jo var ugifte, og de fleste Lærere havde over 2000 Kr. i Løn.

M o u s t e n bemærkede, at Vikarerne var meget uheldigt stillede. Ved den Skole, hvor Taleren virkede, fandtes saaledes en gift Vikar med 2 Børn, hvis hele Fortjeneste sidste Aar kun havde været godt 1000 Kr., og denne Vikar var dog den, som havde tjent mest, fordi han havde haft Arbejde hele Aaret. Da Vikarerne ikke faldt ind under Statens Lov om Dyrtidshjælp, var det rimeligt, at Kommunen gav dem noget. Desuden var Timelærerne med deres 27 Kr. om Ugen heller ikke synderlig godt stillede. Kun knap en Snes Stykker af de fast ansatte Lærere havde faaet Dyrtidshjælp, medens Resten, vel et Par Hundrede, intet havde faaet. Det skulde vel indrømmes, at Lærerne hverken sultede eller frøs, men Dyrtiden havde dog forringet Værdien af deres Gage med et Par Hundrede Kroner, og de fleste var nødt til at laane disse Penge. Dersom alle Samfundsborgere led under Dyrtiden, maatte Lærerne naturligvis tage deres Del, men ikke faa tjente ved Krigen, saa man kunde vel nok sige, at Lærerne var noget berettigede til at blive hjulpet. Taleren foreslog sluttelig at henvise Andragendet til Skoleudvalgets Erklæring.

M ø l l e r bemærkede, at de fleste Vikarer ikke var gifte, foruden at de jo heller ikke var fast ansatte, og at Kommunen kun havde givet til faste Folk, som endda maatte have arbejdet for den et bestemt Antal Dage. Det var meget rigtigt, at nogle Borgere havde tjent paa Dyrtiden, men det var dog kun en lille Procentdel af Kom-

munens Beboere, og Udgiften til Dyrtidshjælpen vilde jo blive lagt paa alle Skatteyderne. Taleren havde intet imod, at Sagen gik tilbage til Skoleudvalget, men dette forandrede næppe ved Lønudvalgets Indstilling.

Christensen vilde finde det ret rimeligt, at Skoleudvalget fik Anledning til at overveje, om der ikke skulde ydes Dyrtidshjælp til Lærere, som havde arbejdet 210 Dage for Kommunen, og som ikke fik Hjælp fra Staten.

Møller troede, det var meget faa, som vilde komme med. Vikarerne og Timelærerne vilde man i hvert Fald næppe kunne tage med, da man jo ikke vidste, om man vilde beholde dem, eller de vilde flytte andet Steds hen.

Mousten tillagde det mindre Betydning i denne Forbindelse, om vedkommende var Vikarer, Timelærere eller fast ansatte, da Spørgsmaalet var, om de kunde eksistere. Det var muligt, at nogle af Vikarerne og Timelærerne ikke blev fast ansat her, men Dyrtidshjælpen blev jo ogsaa givet for den Tid, der var gaaet.

Formanden bemærkede, at der i Skoleudvalgets Erklæring maaske kunde ligge et Ønske om, at Sagen gik tilbage til Udvalget, hvad Taleren ogsaa vilde finde rigtigt.

Andragendet tilstilledes Skoleudvalget til Erklæring.

14. (J. Nr. 359—1915). Andragende fra Teknisk Skoles Bestyrelse om **Tilskud fra Kommunen til Opførelsen af et Elektroteknikum.**

Formanden meddelte, at man tidligere havde ydet Skolen Støtte til Opførelsen af Elektroteknikum ved at garantere for et Laan paa 15000 Kr. Bestyrelsen var imidlertid blevet bange for, at Renter og Afdrag paa denne Sum vilde tynge

for meget paa Skolens Budget, hvorfor den nu androg om et Tilskud fra Kommunen paa 10000 Kr., efter at Staten havde tilsagt at yde 5000 Kr. Budgetudvalget mente det dog urigtigt, at Kommunen gav dobbelt saa meget som Staten, hvorfor det indstillede at bevilge 5000 Kr., mod at Skolen skaffede de resterende 5000 Kr. paa anden Maade.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 267—1915). Andragende fra den kommunale Hjælpekasse om Bevilling af 50000 Kr. til fortsat **Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 162 af 7. August 1914.**

Bevilgedes.

16. (J. Nr. 398—1915). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om **Bevilling af 450000 til Udvidelse af Elektricitetsværket.**

Møller udtalte, at den paatænkte Udvidelse var nødvendiggjort ved den indgaaede Overenskomst med »Aarhus-Randers Kaløvigegnens Elektricitetsforsyning«, som nu forlangte Strøm leveret om et Aar fra den 22. November d. A. at regne. Det vilde derfor være nødvendigt at anskaffe endnu en Dieselmotor samt forskelligt andet Materiel, hvortil Udgiften var kalkuleret at blive 450000 Kr., hvilken Sum Udvalget altsaa nu indstillede til Byraadet at bevilge.

Formanden ansaa det for rigtigst at underkaste Indstillingen to Behandlinger og at henvise den til Budgetudvalget.

Mousten erindrede Hr. Møller om, at hvis Hr. Møller og hans Partifæller havde faaet Lov at raade, vilde man ingen Penge have haft til at foretage Udvidelser for.

Møller havde intet imod, at Budgetudvalget udtalte sig om Sagen, skønt Beløbet jo i Realiteten allerede var bevilget.

Overgik til 2. Behandling og henvistes til Budgetudvalget.

17. (J. Nr. 375—1915). Skrivelse af 20. Novbr. 1915 fra et den 14. Januar 1915 i Fredericia nedsat Udvalg angaaende Spørgsmaalet om **Kommunernes Forsyning med Brændselsolie.**

Møller bemærkede, at den Sammenslutning, som Skrivelsen omtalte, vel nærmest fremkom i Anledning af Krigen. Da Belysningsvæsenet her selv havde et Tankanlæg, vilde det være uklogt af Aarhus at gaa med til at etablere et fælles Anlæg. Under almindelige Forhold vilde man her kunde faa Olie lige saa billigt som ved en Sammenslutning. Belysningsudvalget indstillede derfor, at man ikke gik med til Sammenslutningen.

Jakob Jensen syntes, at det vilde være heldigt, om man udvidede Belysningsvæsenets Tankanlæg ved at bygge endnu en Tank og henstillede til andre Byer at tage deres Forsyning her. Naar man havde foretaget Udvidelsen, vilde man nemlig kunne tage hele Ladninger hjem, og de andre Byers Elektricitetsværker vilde saa have Fordel af at forsyne sig her. Baade Aarhus og de andre Byer vilde staa sig godt ved Ordningen, og det var ikke uden Betydning, at de mindre Byer saa, at Aarhus var villig til række dem en hjælpende Haand.

Mikael Johansen anbefalede Indstillingen og fraraadede at følge Hr. Jakob Jensens Forslag. Fordi Aarhus ejede en Olietank, var der ingen Anledning for Kommunen til at give sig til at være Grosserer.

Jakob Jensen troede ikke, man kom mere paa Kant med Hr. Mikael Johansens Principper, end man allerede var, fordi man udvidede Tankanlægget. Kommunen var jo nemlig allerede godt

inde paa at sælge forskellige Produkter til andre. Taleren syntes vedblivende, man skulde stille sig som af ham antydte overfor de mindre Byer. Købstæderne paa Øerne kunde saa indrette sig med Tankanlæg i Nyborg og Korsør, og Købstæderne i Jylland kunde faa deres Olie fra Aarhus. Det eneste, der skete, var, at de enkelte Millionærer kom op at slaas, Købmændene vilde ikke lide under Ordningen.

M i k a e l J o h a n s e n bemærkede, at der var stor Forskel paa at sælge Gas og Vand og paa at sælge Olie. Taleren havde aldrig været med til at indføre Kommunesocialisme og vilde aldrig være det.

M ø l l e r kunde ikke tro, at de mindre Byer vilde bryde sig om det af Hr. Jakob Jensen antydede Arrangement, da de jo kunde slutte sig til det Tankanlæg, der antagelig blev i Fredericia, og Aarhus kunde heller ingen Fordel faa af Ordningen, hvis Byen ikke selv baade købte og solgte Olien, og det var jo ikke Meningen.

C h r i s t e n s e n fandt Tanken om en Sammenslutning udmærket, da det var rene Slavekontrakter, Kommunerne nu maatte indgaa paa. Naar det imidlertid nu var fastslaaet, at Fællestanken skulde ligge i Fredericia, kunde Aarhus ingen Fordel have af at være med, da Byen selv ejede en Tank. Noget andet var, at man intet kunde have imod Samarbejdet, hvis Tanken kunde komme til at ligge i Aarhus.

J a k o b J e n s e n hævdede, at det ikke var fastslaaet, at Tanken skulde ligge i Fredericia, og at Udvalget vist gerne vilde gaa med til den Form, som Taleren havde skitseret. Men ogsaa paa anden Maade vilde det være fordelagtigt at knytte andre Byers Mænd til Aarhus, og her

var et Omraade, hvor man kunde gøre det. Da Talen var om at forsyne den elektriske Bane med Strøm, var Hr. Mikael Johansen Modstander deraf, men alligevel var Hr. Johansen for nylig gaaet med til at sælge Strøm næsten helt op til Grenaa.

Mikael Johansen gjorde gældende, at han, da Talen var om den elektriske Bane, netop havde sagt, at det mildnede noget ved Sagen, at Aarhus kunde komme til at levere Elektriciteten.

Niels Jensen anbefalede, at man gjorde hvad man kunde, for at skaffe Tankanlæget hertil. Man havde tidligere vist forskellige Anlæg bort, f. Eks. en Imprægneringsanstalt, og det skulde ikke gerne gentage sig. Det var indlysende, at Aarhus Havn havde de bedste Betingelser for at faa de oversøiske Dampere hertil.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 380—1915). Indstilling fra Budgetudvalget om, at Udgiften, 3035 Kr., til **Anlægget af Mølleparken** afholdes af Kontoen for Salg af Arealer Nord for Aaen samt paa Bispetofte.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 393—1915). Forslag fra Jakob Jensen om Nedsættelse af et **Udvalg til at undersøge, hvorvidt der kan anvises Arealer i Byens Nærhed til Fabriksanlæg** med Forbindelse til Banespor og Havn.

Jakob Jensen erindrede om, at man i Byraadet flere Gange havde talt om at finde Arealer, hvor der kunde anlægges større Fabrikker med Adgang til Banespor og Havn. Taleren havde i nogen Tid ventet Forslag med Hensyn til Anvisning af saadanne Arealer fra Hr. Mikael Johansen, men da dette ikke var sket, skulde Taleren nu foreslaa, at man nedsatte et Udvalg til

at finde de ønskede Arealer. Der var vel ved Havnen blevet nogle Arealer, som kunde benyttes til Fabriksanlæg, men disse Arealer var hverken blevet saa mange eller saa store, som man havde tænkt, idet Statsbanerne havde forlangt mere Areal, end man havde ventet, ligesom ogsaa Trafikken havde taget saa stort Opsving, at det syntes, som om Handelen vilde lægge Beslag paa det meste af Terrænet. Da Marselisborg blev købt, blev der i Byraadet stillet Forslag om at skaffe Arealer til Fabriksanlæg, og man udpegede da et Areal paa den vestlige Side af Frederiksbjerg, et andet i Mølleengen og et i Trindsø. Arealet i Mølleengen havde Statsbanerne lagt Beslag paa, og de to andre Arealer led af den Mangel, at de ikke kunde faa Adgang til Spor. De mange Forhandlinger om at tilføre dem Spor var hidtil strandet, fordi Banegaarden først maatte flyttes, idet Spor fra disse Arealer til Havnen vilde komme til at krydse Hovedbanesporene, hvilket ikke maatte finde Sted. Man kunde ikke godt lade Spørgsmaalet ligge hen, til man var færdig med Overvejelserne i Banegaards-sagen, idet det syntes, som om disse Overvejelser trak ud, og da der var rejst en Stemning her for, at Banen skulde have samme Indløb som hidtil. Taleren havde da tænkt, det vilde være rigtigst at nedsætte et nyt Udvalg til at finde egnede Arealer. Maaske kunde et andet Udvalg ogsaa bedre komme tilrette med Statsbaneledelsen. Spørgsmaalet var meget vigtigt, hvorfor det burde rejses saaledes, at man kunde se, at der var Alvor i det, og det gjorde man ved at nedsætte et Udvalg til at finde Arealerne og forhandle med Statsbanerne. Til Medlemmer af Udvalget vilde Taleren foreslaa de Herrer Mikael Johansen, N. Joh. Laursen og Christensen.

M i k a e l J o h a n s e n havde ikke tænkt, at det skulde blive nødvendigt for ham at forsvare Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse overfor Hr. Jakob Jensen, men maatte nu dog udtale, at han troede, at dette Udvalg behandlede Sagerne med Alvor. Skulde nogen udpeges til at udfinde de omtalte Arealer, maatte det naturligvis blive det nævnte Udvalg, som jo var bedre kendt med Kommunens Grunde end Byraadets andre Medlemmer. Taleren maatte derfor misbillige det, om man besluttede at overdrage Opgaven til et andet Udvalg, og vilde i hvert Fald bede om at blive fri for at blive Medlem af dette.

P. P e t e r s e n kunde ikke tro andet, end at Forslaget var en behagelig Spøg af Hr. Jakob Jensen. Et nyt Udvalg var absolut ikke nødvendigt, hvilket jo ogsaa fremgik af Hr. Jakob Jensens Udtalelser, der viste, at Hr. Jakob Jensen selv vidste god Besked med Forholdene. Taleren maatte derfor fraraade, at man gav Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse det Mistillidsvotum, som det vilde være at nedsætte et nyt Udvalg.

M ø l l e r kunde ikke forstaa, hvad et nyt Udvalg skulde kunne udrette mere end Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, som jo meget vel vidste, hvor de ønskede Arealer var at finde. Desuden vilde det ny Udvalg jo ogsaa komme til at arbejde med de samme Embedsmænd, som var benyttet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Naar dette ikke havde kunnet faa Spor til de paagældende Arealer, kunde et andet Udvalg vel heller ikke faa det. Saa længe Forholdene var, som de var, kunde der ikke udrettes det allermindste; man maatte afvente Banegaardsforholdenes Forandring.

J a k o b J e n s e n havde ikke fremsat sit Forslag for Spøg og maatte gentage, at det drejede sig om et for Aarhus meget alvorligt Spørgsmaal. Hr. Møller havde nu indrømmet, at saalænge Banegaarden blev liggende paa den nuværende Plads, kunde der ikke blive Tale om at udnytte de af Taleren nævnte Arealer, og det skulde da slaas fast, at de Byraadsmedlemmer, som arbejdede energisk imod Banegaardssagens Løsning, forhindrede Udnyttelsen af disse Arealer til Fabrikskvarterer. Den førte Diskussion var derfor ikke helt omsonst. For lukkede Døre var det blevet sagt, hvor alvorlig denne Sag var for Byen, men alligevel havde de Herrer Mikael Johansen og N. Joh. Laursen arbejdet paa en saadan Maade, at de ikke alene havde forsinket Banegaardssagen, men ogsaa forhindret, at den blev løst paa en forsvarlig Maade. Taleren ansaa det fremdeles for heldigt at nedsætte et nyt Udvalg. Dette vilde faa en alvorlig Opgave og blive saaledes stillet, at dets Medlemmer ikke baade kunde skælde ud og fralægge sig Ansvar. Taleren havde ikke foreslaaet Hr. Christensen til Medlem af Udvalget af samme Aarsag, som han havde foreslaaet de to andre, men fordi Taleren ikke ønskede, at Socialdemokraterne skulde være helt udenfor dette Arbejde. Det var ingen Bebrejdelse mod Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, at man lod andre overtage den Opgave, som dette Udvalg ikke havde kunnet løse i 15 Aar.

M o u s t e n bemærkede, at man ofte havde set, at Aarhus blev distanceret af andre Byer med Hensyn til Fabriksanlæg. Maaske det derfor vilde være rigtigst, at man opsøgte de Folk, som vilde anlægge Fabrikker, i Stedet for at vente efter, at de selv skulde komme. Denne Opgave kunde et

nyt Udvalg maaske paatage sig, da Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde saa meget andet at passe. Taleren kunde derfor støtte Hr. Jakob Jensens Forslag.

M i k a e l J o h a n s e n fandt det ikke vanskeligt at se, at Banegaardssagen laa bag Hr. Jakob Jensens Forslag. Taleren havde absolut ikke lagt Banegaardsforholdenes Ordning nogen Hindring i Vejen. Noget andet var, at han ikke var enig med Hr. Jakob Jensen om, hvorledes Ordningen burde være. Taleren kendte i det hele taget ikke noget Byraadsmedlem, som havde søgt at hindre Banegaardssagens Løsning. Hr. Jakob Jensen havde ofte sagt, at kun 2—3 Byraadsmedlemmer ønskede, at Banegaarden skulde blive liggende paa den nuværende Plads, men det havde nu vist sig, at denne Paastand ikke passede. Tvært imod at hindre Banegaardssagens Løsning havde Taleren presset paa for at fremme Sagen om end paa en anden Maade end Hr. Jakob Jensen.

M ø l l e r kunde ønske, at Hr. Mousten nærmere vilde forklare, hvornaar Aarhus var blevet distanceret af andre Byer med Hensyn til Fabriksanlæg, da ingen havde henvendt sig til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse med Ønske om Grunde uden at have faaet saadanne anvist. Dette Udvalg havde gjort det mest mulige for at fremskaffe Arealer og udnytte dem paa bedste Maade, og det vilde det sikkert blive ved med, saa der var ingen Anledning til at nedsætte et nyt Udvalg.

C h r i s t e n s e n takkede for den Ære, Hr. Jakob Jensen viste ham ved at foreslaa ham til Medlem af det ny Udvalg, men maatte dog give Hr. Møller Ret i, at det ikke kunde nytte noget at nedsætte dette Udvalg. Der var næppe noget

at gøre ved Sagen, før Banegaardssagen var løst. Der var jo nu Udsigt til, at i hvert Fald Godsbanegaarden blev flyttet til Mølleengen, og der kunde vel saa blive et Fabrikskvarter i den vestlige Del af Frederiksbjerg. Taleren henstillede, at man ikke fraveg den gamle Ordning, hvorefter det var Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, som havde Øje med den Slags Spørgsmaal.

Jakob Jensen havde været berettiget til at sige, at kun 2—3 af Byraadets Medlemmer ønskede, at Banegaarden skulde blive paa den nuværende Plads, det vilde ingen nægte, som vidste, hvad der var sket paa de Rejser, de Herrer Møller, Magnus Nielsen, Harald Jensen, Formanden og Taleren havde gjort til Trafikministeriet.

Forslaget forkastedes.

20. (J. Nr. 10⁴—1915). **Valg af 13 Ligningsmænd** for 3 Aar fra 1. Januar 1916 at regne.

Udsattes.

21. (J. Nr. 382—1915). Andragende fra Ejeren af Ejendommen paa Hjørnet af Aldersrovej og Trøjborgvej om **Anlæg af Fortov** ud for Ejendommen.

Formanden forelagde Brolægningsudvalgets Indstilling, som gik ud paa at anlægge Kantsten og Rendesten samt Vejbane til Beløb 400 Kr., der opføres som Tillægsbevilling paa Konto VIII 3. c. 16.

Mousten spurgte, om der ikke kunde stilles Fordring til vedkommende Ejendom med Hensyn til Forhave.

Magnus Nielsen bemærkede, at Brolægningsudvalget ikke havde fundet Anledning til at forlange Have foran Ejendommen.

Mousten havde nærmest tænkt paa, om man kunde forlange en bestemt Indhegning af Haven.

Magnus Nielsen troede ikke, man kunde forlange et bestemt Hegn.

Indstillingen vedtoges.

22. (J. Nr. 2¹⁴⁶—1915). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for Knudrisgade 3—5. Anbefaledes.

